

ע"פ 565/03 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז חיפה נגד אביב חן, גיא יוספי, נגד, מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

05 Mai 2016

עפ"ג 565-03-16 מדינת ישראל נ' חן

עפ"ג 61825-03-16 יוספי נגד מדינת ישראל

בפני הרכב השופטים:
י' גריל, שופט בכיר [אב"ד]
א' לוי, שופט
ש' ברלינר שופט עמידת

המעוררת:
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד גב' מ. הרטמן
נגד
המשיב:
אביב חן
ע"י ב"כ עו"ד יניב ברוּן

גיא יוספי

ע"י ב"כ עו"ד תומר בן חמו (סניגוריה ציבורית)

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד גב' מ. הרטמן

פסק דין

פסק דיןנו מתייחס לשני העערורים כפי שפורטו בcourt.

א. עפ"ג 565-03-16 הוגש ע"י המדינה על גזר דין של בית-משפט השלום בעכו (כב' השופטת אביגיל זכריה) ב- ת.פ 60461-12-14 מיום 20.1.16 ולפיו נדון המשיב אביב חן (להלן: "אביב") ל- 240 שעות

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

של"צ, מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך שלוש שנים, קנס בסך 1,200 ש"ח ופיצוי למתלוננת בסך 1,800 ש"ח.

עם הגשת ערעור המדינה עוכב ביצוע החלטה.

ב. עפ"ג 16-03-61825 הוגש ע"י המערער גיא יוספי (להלן: "גיא") על גזר דין של בית משפט השלום בעכו (כב' השופט ו' חAMD) ב- ת.פ 60461-12-14 מיום 23.2.16 לפיו נדון גיא למאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים (בניכוי ימי מעצרו) וכן מאסר מותנה של 8 חודשים למשך שלוש שנים.

ג. אלה העובדות הדריכות לעניין בנוגע לשני הערעורים:

ביום 29.12.14 הגיעו המדינה כתוב אישום כנגד אביב (נאשם מס' 1) וכגンド גיא (נאשם מס' 2) בו נתען, כי בלילה שבין 21.12.14 - 20.12.14 התפרצו שניים בצוותא לביתה של המתלוננת אשר בעכו. גיא הציג את מראש ב"קטר" עמו חתך סורגי חולון סמוך לדלת הראשית של בית המתלוננת ונכנס פנימה על מנת לגנוב מתוכו. אביב שימש כתצפיתן/מאבטחה. השניים קבעו ביניהם, שאם יגיע מישחו ישרוק אביב כדי לסמן לגיא לצאת מן הבית.

מספר דקוט עובר להתרצות צלצלו השניים בפעם דלת ביתה של המתלוננת כדי לוודא שהיא אינה נמצאת.

ד. בהתרצות שבוצעה גנבו השניים מביתה של המתלוננת תכשיטים ושני שעונים עשויים זהב, ארנק אישי של המתלוננת שהכיל 750 ל"נ, מסמכים אישיים וכרטיסי חיוב. סמוך לאחר מכן בין השעות 02:30 - 00:03, משכו השניים באמצעות כרטיסי החיבור במספר כספומטים שבבעכו סכום כולל של 1,000 ש"ח וביצעו מספר ניסיונות למשוך כספים באמצעות כרטיסי החיבור, אשר לא צלחו.

ה. כתוב האישום ייחס לשניים עבירות של התפרצות למגורים במטרה לבצע עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") + סעיף 29 של חוק העונשין, וכן הונאה בכרטיסי חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986, וסעיף 29 של חוק העונשין.

ו. עניינו של אביב נדון בפני כב' השופט אביגיל זכריה, ומכיון שהוא בבקשתו למעצרו של גיא עד תום ההליכים ונחשפה לחומר החקירה, הועבר עניינו של גיא בפני כב' השופט ו' חAMD.

ז. באשר לאביב הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפי יודה וישלוח למסקיר שירות המבחן. לאחר שאביב הודה בעובדות כתוב האישום והורשע בהתאם, הוזמן עניינו למסקיר של שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן מיום 5.7.15 בעניינו של אבב היה חיובי ביוטר וממנו עולה, שאין לאבב הרשותות קודמות. הוא שירת בצה"ל, תחילת בצדנים, ולאחר מכן על רקע בעיות בריאותיות הועבר לשרתת כתומר לחימה בצדנים. תעודת השחרור שלו הייתה חיובית, והוא משרת בשירות המילואים.

לדברי אבב, בתקופה שלאחר שחרורו מן הצבא לא נמצא עבודה מתאימה, התקשה לבסס סדר יום קבוע, וכן נוצר קשר בין לו לבין שותפו לארה (גיא). לדברי אבב ההתנהגות המתוארת בכתב האישום אינה מאפיינת את אורח חייו והתנהלותו ומהויה אירוע אפיוזדי עליון הוא מתרprt מאוד.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צער בעל כישורים טובים ויכולת הסתגלות טובה שנמצאה בשלבי גיבוש זהות מקצועית וחברתית. אבב ציין, כי שותפו לארה הוא שיזם את תכנון העירה ואילו הוא הцентр מוביל להפעיל שיקול דעת נוספת, ומוביל להכיר בהשלכות העתידיות של מעשיו. הוא הדגיש, שלא נכנס לביתה של המתלוונת וטייר את התנהלותו כפואטיבית ומשנית כמתצפת על הבית בלבד.

שירות המבחן התרשם, שאבב מבעט אמפתיה גבוהה ביחסו למטלוננט ולפגיעה בה. כמו כן, התרשם שירות המבחן, שביצוע העירה אינו מופיע את התנהלותו של אבב וכי היה זה אירוע אפיוזדי, וכי החרטה אותה מביע אבב היא כנה, ואין מדובר באישיות בעלת דפוסים עבריניים מושרים.

לדעת שירות המבחן די בהליכים המשפטיים המתנהלים נגד אבב כדי להוות גורם הרתעה משמעותית מפני חזרה על ביצוע עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן המליץ להטיל על אבב צו של"צ בהיקף של 200 שעות, לצד מאסר מוותנה ופיקוח למטלוננט.

בפני בית-משפט קמא עטרה המדינה לקבוע מתחם ענישה של 10 - 14 חודשים מאסר בגין עבירה ההתפרצויות, וכן מתחם ענישה שבין מאסר מוותנה ועד 3 חודשים מאסר בפועל בגין ההונאה בכרטיס חיוב. המדינה עטרה להטיל על אבב ענישה ברף התחثان של המתחם ולבנות גם עונש מאסר מוותנה, קנס ופיקוח למטלוננט, ואילו הסגנון הצביע על גילו הצער של אבב, על חשיבות אינטראס השיקום ופוטנציאל השיקום וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

בגמר דין מיום 20.1.16 ציין בית-משפט קמא, כי אבב נטל חלק מסוים יותר ביצוע העירה, והביא בחשבון את עברו הנקי, את גילו הצער, ואת התסקיר המאוד חיובי של שירות המבחן והתנהלותו של אבב במהלך מעצר הבית הממושך בו שהה.

בית משפט קמאקבע, כי מתחם הענישה נע בין מאסר בפועל בין חודשים בודדים בעבודות שירות ועוד עונש מאסר של מעלה משנה, אך סבר שקיים בענייננו נסיבות מיוחדות המכידקות את Einsatz עדמת השירות המבחן, דהיינו, הטלת צו של"צ, מאסר מוותנה ופיקוח למטלוננט, וזאת כדי לשרת את התכליות הציבורית והערכית באופן מיטבי ולמצות את אספקט העונש ואת אלמנט השיקום, וכן אכן נפסק.

יג. על גזר דין זה מונח בפנינו ערעורה של המדינה (עפ"ג 16-03-565) הטוענת, כי שגה בית משפט קמא כשםנו מלහטיל על אבב עונש מסר לריצוי בפועל, ואף לא עונש מסר לריצוי בעבודות שירות, דהיינו, פחות ממתחם הענישה שקבע בית משפט קמא. עוד הפantha המדינה למכתבה של המתלוונת שהוגש לבית משפט קמא מיום 15.9.8.9. ובו צינה המתלוונת, כי מעבר לרכוש שנגנבו, שברוא לה הפורצים את הסורגים ומază אינה יכולה להירדם בלילה, היא איבדה שביעים של ימי עבודה וביקשה לקבל פיצוי על עוגמת נשך וכן בגין הדברים שנגנבו ממנה, בסך 20,000 ש"ח.

דא עקא, כך טוענת המדינה בערעורה, בית משפט קמא לאזכיר את מכתבה של המתלוונת, והתייחס רק לנסיבותו האישיות של אבב, ולא נתן משקל לפגיעות ברוכשה של המתלוונת ובנפשו.

יד. כמו כן, צינה המדינה, שעבירות התפרצויות הייתה מתכוונת ונילתה תחכום בעצם חלוקת התפקידים בין גיא לבון אבב, ושימוש באמצעותם לביצוע התפרצויות.

המדינה הפantha בערעורה לפסיקה רלוונטיות וטענה, כי העונש החינוכי של של"צ שהוטל על אבב מקל יתר על המידה ויש להעדיף את האינטראס הציבורי ולנקוט במדיניות ענישה מחמירה בעבירות התפרצויות בבית מגורים ולהטיל על אבב עונש מסר.

טו. בדין שהתקיים בפנינו ביום 16.4.21, חזרה ב"כ המדינה על כל הטענות אשר בהודעת הערעור שבכתב וצינה בין היתר שלמעשה גם המתחם לו טענה הסגנoria בעניינו של אבב, עד מברך התחנון על עבודות שירות. גם הפסיקה שאלה הפנה הסגנור, באותו מקרים בהם יש סטייה ממתחמי הענישה שבublishות מסווג זה, הייתה במסגרת של הטלת עבודות שירות ולא בדמות של"צ.

לכן, קיימת בעניינו של אבב סטייה לכולא הצדקה, לדעת ב"כ המדינה, את התערבותה ערכאת הערעור ולשאלת בית המשפט השיבה ב"כ המדינה, שתהא נכונות להסתפק בעבודות שירות.

טז. לעומת זאת, טען סגנורו של אבב, שאון מקום להתערב בגזר דין של בית משפט קמא, ציין, בין היתר, כי הפיצוי שהוא על אבב לשולמו - אכן שולם בפועל. כמו כן הדגיש הסגנור, שהליך של אבב במעשה העבירה נשוא הליך זה, היה קטן לעומת זה של גיא, וזה, כך נטען, גם הייתה עמדת המדינה בפני בית משפט קמא, ואילו בשלב הערעור, כך לטענת הסגנור, חלה בעניין זה תפנית בטיעוניה של המדינה.

עוד הוסיף וטען סגנורו של אבב, כי מדובר באזרח יצרני, חיל שהתנדב בזמןו לחטיבת הצנחנים, מלח הארץ, שהשתתף והתנדב בעמותות שונות הפעולות למען הצלחת, ואירוע זה גרם לכליימה וובואה במשפחה. כמו כן, הוסיף הסגנור, שמאז האירועים נשוא הליך זה, שינה אבב את מסלולו והוא אינו מתקרב לפליילים. הסגנור גם ציין שאבב איננו בורח מאחריות, וכך גם משפטחנו, ו מבחינתו הוא אף היה מוכן להשתתף בהליך של "צדקה מאחה".

הסנגור הוסיף, כי נוכח הлик השיקום המוצלח מאד, הייתה הצדקה לחריגה לקו לא ממתחם הענישה בעניינו של אביב, והטלה מסר שירותה בעבודות שירות תהווה הכבה יתרה, שכן אמו של אביב אינה עובדת, אביו להה בלבבו, וכי שמשיע למשפחה הוא אביב, שעבודה במסגרת חברה מסוימת ומתכוון להתחיל ללמידה לימודי אקדמיה. לטעמו של הסנגור, מסלול התנהלותו של אביב היה אICONICAL כל חייו, הוא כשל באופן חד-פעמי, ולכן יש הצדקה לחריגה לקו לא ממתחם הענישה.

ז. באשר לגיא הרי הוא הודה בעבודות כתוב האישום בישיבת בית משפט קמא (בפני כב' השופט ו. חמוץ) ביום 28.5.15, ובתאריך 22.6.15 הורשע בעבירות כפי שיוחסו לו בכתב האישום. בית משפט קמא הורה על הזמנת תסקיר שירות המבחן.

יח. בתסקיר מיום 3.11.15 בעניינו של גיא עולה, שהוא החל את שירותו הצבאי בספטמבר 2014, אך נוכח הлик המשפט עקב האירוע נשוא הדין הוא נאלץ להפסיק את שירותו הצבאי.

יצ'ן, כי בתאריך 13.3.15, (משמעות, שלושה חודשים לאחר האירוע נשוא הлик זה) הוסיף גיא וביצע עבירה נוספת של פריצה לרכב וגניבה מרכב בצוותא (ת"פ 15-03-40767 בימ"ש שלום קריית שמונה).

בפני שירות המבחן הביע גיא צער וחרטה על אופן התנהלותו. הוא הבחין בכך שהמתלוננת יצאתה מדייתה באותו ערב וכשנפגש עם אביב הוא הציע לו לפרוץ לדירה כמתואר בכתב האישום וזאת מתוך חשיבותו כי ימצאו דברים יקורי ערך, וזאת בהיותו נתון למצוקה כלכלית.

יט. גם באשר לתיק הנוסף בבית משפט השלום בקרית שמונה קיבל על עצמו גיא אחריות לביצוע העבירות. לטענותו, יצא לבנות עם חבר ובדרכם בחזרה לעכו הוא נתקע מחמת תקר בצמיג. הוא היה נתון בלחש רב כי חשש שבगל העיכוב בדרך לא יעמוד בזמן של מעצר הבית החלקי שהינו בשעות הלילה, ולכן משלא נמצא להם סייע הולם, ומהם הבחנו ברכב שנראה להם שלא בשימוש, הם גנבו צמיג רזרבי. גם בעניין זה הביע גיא צער וחרטה.

כ. שירות המבחן מצין, כי התנהלותו של גיא בתקופה الأخيرة משקפת שקיים אצלו קושי בהפנתה מצלבו, דבר שבא לידי ביטוי בחומרה שבמעשיו ותהליכי הידידות שככל חזרתיות והתנהלות פורצת גבולות גם במצב שבו הוא היה נתון בתנאים מגבלים במעטם בית.

גיא גם שולל נזקקות טיפולית וטופס עצמו כדי שער שינוי בכוחות עצמו. יחד עם זאת, מצין שירות המבחן, כי הוא מתרשם מכך שהוא מקבל אחריות מסוימת למשעיו ולפסול שביהם, ולאחר ניהול הлик המשפט נגדו יש השלכות משמעותיות בעלות ערך הרטטי.

כא. בסיכון הדברים מתרשם שירות המבחן מקיומם של גורמי סיכון ממשמעותיים שעדיין קיימים במצבו של גיא, וכן ללא שימוש בהлик טיפולי משמעויות קיימں סיכון להישנות מעורבותו בתנהלות מפרת חוק. לא נראה לשירות המבחן שהוא יכול להיתר מהתערבות טיפולית של שירות המבחן. נדרשת התייחסות

שתיין ביטוי למחיר העński שבו יהא עליו לשאת בגין אופי התנהגותו הפוגענית, כגון ענישה שתרוצחה בעבודות שירות. יתכן, כך נכתב, שעונש צזה, הכול מרכיבים של מחיר ופיזי על התנהגותו יסיעו בהפנמת חריגתו מגבלות החוק, ולרבות חיובו בפיו כספי הולם למטלוננטה.

כב. בפני בית משפט קמא העידה אמרו של גיא בנוגע לבדיקות ולטיפולים רפואיים בעברו, וכן צינה את מצבו הרפואי של אביו והמצב הכללי של המשפחה.

כג. ב"כ המדינה טען בפני בית משפט קמא למתחם ענישה הולם בין 12 ל- 24 חודשים מאסר, וצין את העבירה הנוספת נשוא ת"פ 40767-03-15 שביצעה גיא בהיותו משוחרר למעצר-בית בתנאים מגבלים, דבר שמעיד שאין מORA החוק עליו.

כד. הסגנון הצביע בפני בית משפט קמא על הودאותו של גיא, גילו הצעיר (בן 20), היותו סובל מקשישים חברתיים ודידקטיים, והוסיף, שגיא ביצעה את העבירה עקב מצב כלכלי קשה ביותר: אביו נכח בשיעור של 100%, ואמו עבדה במשך בית.

כמו כן ציין הסגנון, שלא היה סיכון למפגש בין גיא לאביו לבין המתלוונת מאחר והשנים ביצעו את העבירה לאחר שווידאו שאיש אינו בבית. כמו כן, שלל הסגנון את הטענה שגיא הדומיננטי ביצוע העבירה, ועתה למתחם ענישה הולם הכול מאסר בפועל בין 4 חודשים ועד 10 חודשים.

הסגנון הגיע רשות פסקי דין לתמיכה בעמדתו, וביקש כי יוטל על גיא עונש מאסר לRICTO בעבודות שירות.

כה. בגור דין עמד בית משפט קמא על כך שהעבירות בהן הורשע גיא פוגעות בזכותו הקניין של האח'r עלי דירה לבתו - מבצרו, תוך גזילתרכשו. בכך נפגעת זכותו של קורבן העבירה לפרטיות וכן נפגע בטחונו האישי של קורבן העבירה. עבירת ההתרצות טומנת בחובה סיכון ממשי ומוחשי לפגיעה בשלומו של אדם, בהיווצר מפגש בין מבצע העבירה לבין המחזיק במקום, ותווצרותו של מפגש צזה עלילות להיות הרות אסון. גם בשל כך נחוצה ענישה הולם להרתיע מפני ביצוע עבירות אלה והוקען.

כו. מוסיף בית משפט קמא, שלמעשה העבירה קדם תכנון הוואיל וגיא הגיע לזרה מצד ב"קאטר" לחיתוך سورגים של חלון הבית במטריה להיכנס דרכו לתוכו הבית, והוא ביצע את ההתרצות לתוכו הבית לאחר שצלצל בפעמון הדלת הראשית לוודא שאיש לא נמצא שם. כל אלה מלמדים על תחוכם מסוים ביצוע העבירות, תעוזה חריגה ומוסכנות. אין מדובר, כך קבע בית משפט קמא, בכישלון אחד אלא במסכת של מעשי עבירה שהרי לאחר שהשנים התרצו לתוכו הבית וגבנו שם רכוש, הם ביצעו בהמשך מושיכת של כספים ממושירי כספומט, מספר פעמים, שחלהם חלקם כשל. הדבר מלמד, כך מצין בית משפט קמא, על נחישות להתמיד ביצוע עבירה, ללא רתיעה או חרטה.

באשר לטענת סגورو של גיא שלא היה סיכון להhaftות אירוע אלים ציין בית משפט קמא, שאין לשולחן אפשרות שהבעלי שווה בבית, אך אינו פותח את דלת הדירה למרות הצלול בפעמון הדלת, מסיבות שונות שאין ידועות למבצע העבירה. אין לראות בצלול בפעמון הדירה ממשום מעשה שבאמתו ביקשו אביב וגיא למונע סיכון לפגיעה בגופו של אחר, אלא משומם הינה לוודא שאיש לא יפריע להם ביצוע מעשה התתפרצויות והגנבה בתוך הבית.

בית משפט קמא הוסיף, כי הוא מאמין את עמדת המדינה שגיא היה השותף הדומיננטי ביצוע העבירות. גיא הצדיד במכשיך פריצה עובר לביצוע התתפרצויות, הוא שחתך את סורג החלון, נכנס פנימה וגןב את הרכוש, בעודו שותפו, אביב, שימש לו לצפיטן. כותב בית משפט קמא:

"モון כי מי שנכנס לתוך הבית מגין מעוזה לא רגילה ומקיים סיכון לפגעה בגופו של אדם, בנסיבות מסוימות כמו מתוך לעיל, ומשכך, יש לראותו כמו שנטל חלק עיקרי ביצוע מעשי העבירה."

לכן, כך קבע בית משפט קמא, הימנעוט מהטלת מאסר בפועל מחייבת הענישה שעוניין רקת הענישה הנאשם והחולת, אינה מביאה את סלידתו של בית המשפט ממשי עבירה אלה, ומהויה ענישה שלחנית באופן לא מידתי ולא צודק.

בית משפט קמא קבע, כי מתחם הענישה ההולם בגין כל העבירות שביצעו גיא כולל מאסר בפועל לתקופה שבין 5 חודשים עד 15 חודשים, וכן גם מאסר מוותנה. בעניינו של גיא לא נמצא בית משפט קמא עליה כלשיין לחזור מתחם הענישה.

גיא, כך ציין בית משפט קמא, הסתבר בפלילים ביצוע עבירות אחרות לאחר ביצוע העבירות נשוא הדיוון, ממשען, גיא חזר למשי עבירה לאחר ששוחרר ממעצרו בתיק זה ומכאן שההלים המשפטיים לא היו עבورو גורם מרתקיע והוא לא הפנים את המסר שכן הוא לא חדל ממשי עבירה.

בנוסף ציין שירות המבחן, שגיא מתקשה להפנים את חומרת מעשיו ומצבו, ורקים פער ממשי בין הצהרותיו המילוליות לבין התנהלותו בפועל. קיימ סיכון להישנות מעשי עבירה בעtid גם נוכח סיירובו של גיא להשתלב בהליך שיקומי.

בית משפט קמא הביא בחשבון את גילו הצעיר של גיא, הודהתו, מצבו הכלכלי הקשה, ואת העובדה שאין לחובתו הרשות קודמות זולת העבירות שביצע לאחר ביצוע העבירות נשוא הדיוון. בית משפט קמא דחה את המלצת שירות המבחן להטיל על גיא עונש מאסר שיזכה בעבודות שירות, והוסיף שיש מקום להבחן בין העונש שהוטל על אביב לבין עונשו של גיא משלשה טעמיים:

האחד, גיא היה השותף הדומיננטי ביצוע העבירה.

השני, מתחם הענישה בעניינו של אביב דומה לזה שנקבע בעניין גיא, אך קיימים שיקולי שיקום מעשיים שהצדיקו חריגה מתחם הענישה שנקבע, ולכן ניתנה עדיפות לאינטראס השיקום של אביב ואילו בעניין גיא לא התקיימו שיקולי שיקום המצדיקים חריגה מן המתחם.

שלישית, אביב נעדר עבר פלילי, בעוד שגיא ביצע עבירה נוספת בתקופת היותו משוחרר למעצר בית בתנאים מגבלים בגין ההליך נשוא הדין כאן.

לב. יחד עם זאת, ציין בית משפט קמא, כי הביא בחשבון את הענישה שהוטלה על אביב כשיעור רלוונטי בשיקולי הענישה בעניינו של גיא, שהרי מדובר בשני נאשמים שהורשו באותו עבירות והוא מעורבים באותה פרשה. לפיכך, הטיל בית משפט קמא על גיא עונש של 8 חודשים מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו מיום 14.12.25 עד ליום 15.1.15), וכן 8 חודשים מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים.

עד כאן תמצית גזר הדין בעניינו של גיא. ביצוע עונש המאסר בפועל מעוכב.

לג. מונח בפנינו ערעورو של גיא (עפ"ג 16-03-61825), המלין כנגד חומרת עונשו.

תמצית הטענות בערעورو של גיא:

1. זו מעידתו הראשונה ولكن עונש המאסר שהוטל עליו חמור במידה המצדיקה התערבותה של ערכתה הערעורה.
2. נוצרו פורי ענישה בלתי סבירים ובלתי מידתיים בין גיא לבין שותפו אביב, שנדון לשיל"צ בלבד.
3. קיומם של פורי ענישה בלתי סבירים הוכרו בפסקה כמצדיים את התערבותה של ערכתה הערעורה, והרי בענייננוណן גיא לשמנוה חודשי מאסר בפועל בעוד שבין גיא לבין אותו מעשה לשיל"צ בלבד.
4. שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם הענישה בהתבסס על שיקולי הרתעת הנאשם והרתעת הרבים, בעוד שהוא עליו לבסס קביעתו בהתאם לעקרון הילימה ומידת اسمו של הנאשם. בהתאם לפסקה, כך טוען סגנоро של גיא, שיקול ההרתעה אינו בגדר השיקולים שעל הערכאה הדינונית להביא בחשבון בעת קביעת עונש ההולם, אלא רק לאחר קביעתו.

5. בית משפט קמא הタルם מתחם הענישה נקבע על-ידי מوطב אחר, ביחס ל אביב, גם שבית משפט קמא היה מודע לגזר דין של אביב, אף ציין זאת בגזר דין. למעשה, בית משפט קמא

קבע מתחם שונה במהותו, למורת הדמיון בין מתחמי הענישה, שכן כב' השופטת א. זכריה, קבעה בעניינו של אביב שמתחם הענישה יכול לנوع בין מאסר בפועל בן חודשים בודדים בעבודות שירות ועד לעונשי מאסר של לעמלה משנה, ואילו כב' השופט חAMD קבע מתחם ענישה שבין מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים עד 15 חודשים, ומאסר מותנה.

6. נוכח האמור לעיל טוען סנגרו של גיא, כי ביחס לאותה פרשה וביחס לאותן עבירות קבע מותב אחד מתחם ענישה ובדרכו יכול והעונש יריצה בעבודות שירות, בעוד המותב الآخر קבע עונש מאסר בפועל, והוא בלבד. לטענת הסנגור שגיאתו זו של בית משפט קמא נובעת, בין היתר, מהכללת שיקולי הרתעה במסגרת השיקולים לקביעת העונש הולמים.

7. לטעמו של הסנגור, שגה בית משפט קמא משביסס את קביעתו של העונש בתחום המתחם בין היתר על קיומם תיק פלילי נוסף לגיא, שטרם הסתיים בגזר דין.

8. כמו כן, שגה בית משפט קמא משהחמיר עם גיא יתר על המידה עת קבע, כי יש לערוך הבדיקה בין לבין אביב. לטענת הסנגור אין זה נכון שגיא היה הדומיננטי ביצוע מעשי העבירה, והרי המדינה עצמה טענה בערעורה על קולות העונש שנגזר על אביב, שחלקם של אביב וגיא זהה, שהרי שיתוף הפעולה של אביב בתפקיד "תצפיטן" הוא שאפשר את ההתרצות. לכן, כך לטעמו של הסנגור, שגה בית משפט קמא בקבעו כי חלקו של גיא היה גדול יותר.

9. כמו כן, שגה בית משפט קמא משנתן משקל מועט מיד לנסיבות האישיות הקשות של גיא ולהמלצת שירות המבחן בעניינו.

מכאן העתירה לבטל את עונש המאסר בפועל שהוטל על גיא, ולחלופין, להמירו לעבודות שירות, ולחלופין, לקצר את משך המאסר שהוטל על גיא.

עד כאן תמצית טיעוני הסנגור בערעורו של גיא.

10. בדיעו שהתקיים בפנינו ביום 16.4.21, חזר סנגרו של גיא בתמצית על כל הטענות שבערעור. הסנגור לא חלק על כך שאביב שימוש בתפקיד "תצפיטן", אך טען, שבית משפט קמא הלך שני שבי אחר טענת המדינה כאילו חלקו של גיא גדול מזה של אביב. הסנגור לא חלק על כך שגיא הוא זה שחדר לתוך דירת המטלוננט, אלא שلطעמו חלקיהם של גיא ואביב שוויים, וכן, הדגיש סנגרו של גיא, גם טענה המדינה בערעורו של אביב.

עוד טען הסנגור, שגיא מבין את משמעות הנזק הנפשי והרכושי שנגרם למטלוננט, והוא מוכן לפצצת את המטלוננט בסכום סביר.

גיא עצמו פנה אלינו וצין שהוא מצטער, "אני מוכן לעשות בשבייה הכל, לעזור לה بما שתרצה".

הסגור הוסיף, שגיא מריצה מאז תחילת אפריל ש.ז. ארבעה חודשים מסר בעבודות שירות שהוטלו עליו בגין פריצה לרכב (ענין שנדון בבית משפט השלום בקרית שמונה), וחזר על עתירתו להקל בעונשה ולהוראות שעונש המסר שהוטל על גיא ירוצה בעבודות שירות.

שונה עמדתה של המשיבה העותרת לדחית הערעור, ומוסיפה, שעונש המסר כפי שהוטל על גיא מצוי בתוך מתחם העונשה שהאגנה טענה לו (4 - 10 חודשים מסר), ואין המדובר בחריגת לחומרה. הפרקליטה הצביעה על קר, שהעבירה בוצעה לאחר תכנון וה策ידות, ופריצה לבית בשעת לילה. כן הפנתה הפרקליטה להשלכות הרגשות, הכספיות והנפשיות כעולה ממכבתה של המתלוונת. על קר יש להוסיף את העבירה הנלוות של הונאה בכרטיס חיוב.

הפרקליטה הצביעה על תסוקיר שירות המבחן בעניינו של גיא, תסוקיר המצביע על נטיית אחירות חלקית בלבד וסיכון מסוים לא קל שנש��ף ממנו, וכן הצביעה על העדר המלצה טיפולית, מה גם שבזמן שחררו של גיא בתנאים מגבלים בהליך דין, חזר הוא וביצע עבירות רכוש (פריצה לרכב וגנבה), דבר המעיד על הסיכון הנש��ף ממנו ועל שאלת השיקום.

עוד צינה הפרקליטה, שנוכח הפסקת ארבעת חודשי עבודות השירות שהוטלו על גיא בגין הפריצה לרכב, יהא עליו לרצותם מאחורי סוג ובריח, אך נוכח הוראת סעיף 45(ב) של חוק העונשין ירצה הוא את העונש בתוך תקופת המסר הארוכה יותר (8 חודשים כפי שנגזרו עליו על-ידי בית משפט קמא בהליך נשוא הדיון).

לאחר שנטנו דעתנו לעבודות כתב האישום, למסקורי שירות המבחן הן ביחס לאריב והן ביחס לגיא, לגזר הדין שניתן ביחס לכל אחד מן השנים, להודעת הערעור של המדינה כגד גזר דין של אריב, ולהודיעת הערעור של גיא, ולטיעוניהם של ב"כ הצדדים הן בפני בית משפט קמא והן בפנינו, מסקנתנו היא שיש לקבל את ערעור המדינה בעניינו של אריב, לבטל את צו השל"צ, ולהטיל עליו עונש מסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, וכן צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, ואילו את ערעורו של גיא יש לדוחות.

בפתח דברינו נציג, כי העבירות אותן ביצעו השנים בנסיבות חמורות הן, דהיינו, התפרצות למוגרים בכוונה לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) של חוק העונשין + סעיף 29(א) של החוק, והונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי החיבור + סעיף 29(א) של חוק העונשין. עבירות מעין אלה, ובמיוחד עבירת התפרצות למקום מוגרים, פוגעת באינטרס מובהק של הפרט ושל הציבור, דהיינו, שמירה על הקניין ברכוש, ועל הביטחון האישי.

מן הטענה הנובעת מהתפרצויות ומגניבת חפציהם, שהם לעיתים בעלי ערך כספי רב ולעתים בעלי ערך סנטימנטלי גבוה, יש גם להבaya בחשבו את הצעוז הנגרם למי שמלגלה כי הייתה פריצה לבתו (שהחישב שהוא מבצרו), ומוצא את "המהפכה" שモතיר אחרי הפורץ, לרבות נזקים הנובעים מעצם פעולה התפרצויות (כמו בענייננו: ניסור הסורגים).

גם אין להתעלם מן הסיכון של התפתחות עימות אלים בין המחזיק בנכסי. בצדך, דחה בית משפט קמא את טענת שנגורו של גיא לפיה לא היה בענייננו חשש לעימות מעין זה שהרי השניים צלצלו ע過ר להתפרצויות בפועל דלת דירתה של המתלוננת וידעו שהיא אינה נמצאת. בצדך ציין בית משפט קמא בענייננו של גיא, שאין לשלול אפשרות שהמחזיק בנכס שוהה בתוך הבית ומסיבות שונות נמנעה מלפתח את הדלת (למשל, משומם שמדובר בשעת לילה). למעשה, הצלצול בפועל במקרה שבפנינו העשה כמעשה הגנה לוודא שאיש לא יפריע לשניים ביצוע מעשה התפרצויות והגניבה בתוך הבית. על כן גם ניתן להוסיף שלא ניתן לשלול אפשרות שהמחזיק נמצא מחוץ לבית, אך ייחזר ויגיע לבתו דווקא בשעת ביצוע התפרצויות, מה שעשו אף הוא להוביל לעימות אלים.

6.9.15. מב. באשר לנזקי הפריצה במקרה שבפנינו, ראוי שניתן דעתנו למכתבה של המתלוננת מיום 15.9.2015 שהופנה לבית משפט קמא ובו מצינית המתלוננת כי בנוסף להרס ביתה ולנזק שנגרם, נגנבו ממנה:

- א. מחשב נייד.
- ב. תכשיטים בעלי ערך רגשי: שני שעוני זהב, טבעת נישואין של אמה המנוחה, שרשרת עם מדליון וטבעת זהב. שלוש טבעות כסף + זהב אמיתי, ושתי טבעות זהב אישיות שלה.
- ג. שבירת הסורגים בבית כדריך לפריצה לבית.
- ד. כסף מזומנים בארנק: 750 ₪ לרכישת תרופות לסוכרת ואינסולין.
- ה. כסף מהכספומט ע"ס 1,000 ש"ח.
- ו. שני כרטיסי אשראי.
- ז. תעודה זהות והצורך להוציא תעודה זהות חדשה.
- ח. שעון גבר ע"ס 180 ש"ח.

המתלוננת צינה, שהיא חולת סוכרת, ומАЗ האירוע אינה יכולה להירדם בלילה וכל רعش בעיר אותה. התרופות שהיא לה נזקקו על הרצפה, זריקות האינסולין נשברו, והיה עליה לרכוש חדשות, וכתוכזהה מכל אלה הפסידה שבועיים של ימי עבודה.

ראוי לציין ולהזכיר בדבריו של בית המשפט העליון בכל הנוגע לעבירות התפרצויות למגורים ב- ע"פ
מג. 7453/08 מדינת ישראל נ. אורן אוזנה (יום 31.12.08) (להלן: "ענין אוזנה"), בפסקה 8:

"**8. ערעור המדינה - בדיון יסודו. אין צורך להזכיר מילים על נפיוצתן, חומרתן והנזק הנגרם לציבור מעבירות הרכוש, כדוגמת זו שביצעו המשיבים.**

לגייטי, כינוי עבירות של פריצה וגנבה מabitim, רק כ"UBEIROT NGD HAREKOSH" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסווג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לבתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער וועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרשות את פרטיוו של האדם בצוותה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"UBEIROT RAKOSH", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לשובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שBITO של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון מלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם.

נזכרים אלו עלילם לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר. דברים ברוח זו נאמרו בע"פ 46/84 מדינת ישראל נ' סבח, פ"ד לח(4) 752, בעמ' 753-754:

"**בעת מתן גזר הדין אסור לבית המשפט להתעלם מугמת הנפש והבהלה הנגרמות לתושבים שלווים בעטין של עבירות אלה, לחשש של מאות משפחות לעזוב את ילדיין המפוחדים לבdam בביות בעקבות החוויה הטראומטית שפקדה אותם או את שכיניהם, ומהצער שנגרם עקב אובדן רכוש בעל ערך סנטימנטלי. עברייןאים אלה, שפוקדים לילה לילה לירה באותו סביבה, מティלים למעשה את חייהם על איזור שלם ומשלייטים טרור בין תושביו. העונש המוטל בשל מעשים כאלה חייב לתת ביטוי גם להיבט זה, מה שלא ניתן לומר ביחס לעונש שהושת על המשיב במקרה דנן...".**

...

10. הדריש להחמרה בעונשם של עברייןים הפורצים לבתיהם של איזרחים תמיימים באה ידי ביתו בפסקת בית משפט זה, פעמים מס'ר. כך למשל, הביע לאחרונה חבר, השופט א' רובינשטיין, ברע"פ 08/1708 לוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 21.2.08), את דעתו בנושא וקבע כדלקמן:

"**אין בידי לקבל את הטענה המרכזית, כי העונש שהטיל בית המשפט המחוידי על המבוקש סוטה מדיניות הענישה הרואיה. בית המשפט המחוידי צדק גם מצד משהתעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצויות ובUBEIROT HAREKOSH בכלל, שהוא - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרונית לאיזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לבתיהם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפציהם וכסף נעלמו ואינם, ולעתים קרובות ממשמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד; אך גם באשר למי שהשכים לעובודתו**

והנה רכבו שהחנה לעתות ערב איננו, כי גנבו. אمنם בנסיבות דנא, בלבד המבקש בכך ועמו הרכוש מאותה פריצה בה נוצר, וכן השיב חלק מרכוש אחר בהטעבות בית משפט השלום - אך אין בכך כדי לפצות על הטרואה שגרם, ללא פחת מאשר ארבע פריצות לאורך המחייבת הראשונה של 2007, בהן הודה וכן שאר העבירות שנמננו מעלה..."

מד. בנסיבות שבפנינו מדובר בתפרצויות לדירה שבוצעה בנסיבות, תוך תכנון וה策ידות מראש. השניים חילקו ביניהם את התפקידים: גיא שה策יד מראש ב"קטר" חתך את סורגי החלון וחדר לדירה על מנת לנגב מתוכה, ואילו אביב שימוש כ"תצפיתן/מאבטחה" על מנת שם יגע מאן דהוא יוכל אביב לשורך כדי לסייע לגיא לצאת מן הבית. השניים אף דאגו לצלצל בפעמונן דלת הכניסה כדי לוודא שהמחזיקה בנכס אינה נמצאת בו, לבסוף מלאכם.

Heb. עבירות התפרצויות נשוא הליר זה בוצעה בנסיבות שהרי התצפית של אביב נדרשה על מנת שגיא יוכל לבצע את המלאכה בגין מפריע", אם כי מקובל علينا שחלקו היחסי של אביב במידה מסוימת קטן יותר שהרי לא הוא ביצע את החדרה לתוכה הדירה. יחד עם זאת, המשיכו השניים בתנהלותם הנלווה כשעשו שימוש בכרטיסי החיבור של המטלוננט ומשכו באמצעות סכום כולל של 1,000 ש"ח.

אין ספק שהעבירות שביצעו אביב וגיא מהוות עונשה הולמת. מוכנים אנו לקבל לצורך ההכרעה בערעור זה את מתחם העונשה כפי שקבעה כב' השופטת א. זכירה בעניינו של אביב, דהיינו: בין מסר בפועל בן חודשים המרצים בעבודות שירות ועד עונשי מסר של לעלה משנה כמתחם מתאים, וזאת הן לגבי אביב והן לגבי גיא, אך לא שוכנענו שהיתה הצדקה להסתפק לגבי אביב בצו של"צ.

כבר עמדנו על כך שהעבירות שביצעו השניים בנסיבות הין עבירות חמורות, ולא בכך קבע החוקן שעונש המסר המירבי בעבירה לפי סעיף 406(ב) של חוק העונשין מגיע עד לכדי שבע שנים, וכן הפנינו להלכה הפסוקה כפי שזו עולה מפסק-דין של בית המשפט בעניין **אווזנה** הנ"ל.

Heb. נסיבות העניין לגבי אביב יש בהן כדי להצדיק העמדת העונשה לפי הרף התחthan שקבעה כב' השופטת א. זכירה בקשר הדיון, אך לא למטה מכך.

אכן, אביב הוא צער, ליד 1993, שהיה כבן 21 ביום עיצוע העבירה, עברו נקי וגם לאחר פרשיה זו לא הסתבר עוד עם החוק. על כך יש להוסיף את הodataו והתרשות שירות המבחן שהוא בעל יכולת לשמור על יציבות במוגנות, יכולת קבלת אחריות על תפקדים, והעדר דפוסים עבריניים. אביב גם גילתה אמפתיה כלפי הפגיעה במטלוננט ברוכשה ובפרטיותה, ובית משפט קמא התרשם כי החרטה שלו כנה, ומעורבותו ביצוע העבירה היא אירוע אפיוזדי.

Heb. בנסיבות אלה, ציינה גם ב"כ המדינה בטיעונה בפניינו (עמ' 2 רישא לפרטוקול) את נוכנותה להסתפק בריצוי המסר על דרך עבודות שירות. כאמור, לא ראוי כל הצדקה לחזור אל מתחת לרף התחthan של

מתחם הענישה שקבעה כב' השופט א. זכריה בגזר דין, ונוכח הנסיבות לקולא אותן פירטנו לעיל ניתן היה להסתפק בהטלת 6 חודשים מאסר בפועל שאוות יכול אביב לרצות בעבודות שירות, וכן יוטל עליו צו מבנן לתקופה של 12 חודשים.

כל שאר חלק גזר הדין בעניינו של אביב יעדמו בעינם.

מט.

שונה מסקנתנו בעניינו של גיא (עפ"ג 16-05-61825), ויש לדחות את ערכו.

גם בהבiamo בחשבון מתחם ענישה שנע בין מספר חדש מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר העולה על שנה, שהוא המתחם אשר נקבע בגזר דין של בית משפט קמא בעניין אביב, וכי סנגרו של גיא מבקש לאמץ, אין כל סיבה להסתפק בעניינו של גיא בביטול מאסר על דרך בעבודות שירות. תקופת המאסר בפועל של 8 חודשים, כפי שקבע כב' השופט ו. חממד בעניינו של גיא, קרובה לרגע התיכון של מתחם הענישה.

ג. אכן, גם גיא צער לימים (ילד 1995) והוא בן 19 במועד ביצוע העבירה, ועד לפרשייה הנדונה היה עברו נכון, ואולם חלקו בביצוע העבירה היה דומיננטי בהשוואה לזה של אביב. אין חולק שהשנים היו מבצעים בצדota, אך אין להתעלם מכך שגיא הציג במכשיר פריצה עובר לביצוע מעשה התפרצויות, הוא שחתך את סורגי החלון והוא שחדר פנימה ו gamb משם רכוש בעוד שאביב שימש כ"צפיתן/מאבטח".

תמיימי דעים אלו עם מסקנת כב' השופט ו. חממד בגזר דין (עמ' 30):

"**מובן כי מי שנכנס לתוך הבית מגנין תועזה לא רגילה ומקרים סיכון לפגיעה בגופו של אדם, בנסיבות מסוימות כמו תואר לעיל, ומשכך, יש לראותו כמי שנintel חלק עיקרי בביצוע מעשי העבירה.**"

נא. יש לדחות את טענות סנגרו של גיא, בדבר פגעה בעקרון אחדות הענישה, וכן יש לדחות את טענותו כאילו התעלם המותב שדן בעניינו של גיא מתחם הענישה שנקבע על-ידי המותב בעניינו של אביב.

פשיטה, שפגיעה בעקרון אחדות הענישה קיימת כאשר מדובר בין שווים, ואולם, כפי שכבר הסברנו לעיל, אין להשוות בין חלקו של גיא בביצוע מעשי העבירה לבין חלקו של אביב.

nb. על כך יש להוסיף שלא חלפו אלא כשלושה חודשים מאז ביצוע העבירות נשוא הדיון ובבר ביום 13.3.15, ובעוד גיא משוחרר למעצר בגין העבירות נשוא הדיון כאן, ביצע גיא, ביחד עם אחר, עבירות של פריצה לרכב וగנבה מרכב בגין הורשע בבית משפט השלום בקרית שמונה (ת"פ 15-03-4076), והחל לרצות בתחילת אפריל השנה ארבעה חדשים מאסר בעבודות שירות.

גג. עוד יש להוסיף, שבמבחן מן התסניר החינוי בעניינו של אביב צוין בתסניריו של גיא (ימים 3.11.15) כי

התנהלותו משקפת שקיים אצלו קושי בהפנמת מצבו. תהליכי התדרדרות שלו, בא לידי ביטוי בחזרתיות ובהתנהלות פורצת גבולות גם במצב שבו הוא היה נתון בתנאים מגבילים במעט בית.

צון בתסוקיר, כי ההתרשות היא שעדין קיימים אצל גיא גורמי סיכון ממשמעותיים ולא שילובו בהליך טיפול משמעוני שישיע בהרחבת מודעותו למקומות מלחיצים שונים, קיימים סיכון להישנות מעורבותו בהתנהלות מפרת חוק.

מכאן, כאמור כבר לעיל, קיימות סיבות ראיות להבחן בין עניינו של אביב לעניינו של גיא.

נד. אין מדובר בהפרת עקרון אחדות העונשה וקיימות סיבות ענייניות ראיות לכך שהוא על גיא לרצות את 8 חודשים המאסר בפועל, ולפיכך יש לדחות את ערעורו, לעומת זאת עניינו של אביב, אשר לגביו אנו מורים כי ישא ב- 6 חודשים מאסר בפועל על דרך של ביצוע עבודות שירות, וכן יועמד בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים.

עיר עוד, כי בית משפט קמא נמנע מלטהיל על גיא קנס וכן נמנע מלחייב בתשלום פיצויים למטלוננת, אך בהעדר ערעור המדינה על כך אנו נמנעים מלטהיל על גיא קנס /או פיצוי למטלוננת.

נה. התוצאה מכל האמור לעיל היא כדלקמן:

בעניינו של אביב [עפ"ג 16-03-565] אנו מחייבים:

1. קיבל את ערעור המדינה ולבטל את צו השיל"ז. חלף זאת אנו דנים את אביב ל- שישה חודשים מאסר בפועל אותו יוכל לרצות על דרך של עבודות שירות.

2. על אביב להתייצב ביום שני 16.5.2016 ساعה 08:00 בובוקר בפני הממונה על עבודות שירות, יחידת עבודות שירות, רח' הציגות 14, טבריה (מתחם משטרת טבריה) לקליטה והצבה.

אביב מזוהר בזאת שאין לשות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין. התנהגות מסווג זה תהווה עילה להפסקת עבודות השירות וRICTO יתרה העונש במאסר בפועל.

כמו כן, מזוהר אביב שמדובר בתנאי העסקה קפדיים וכל חריגה מכללים אלה יש בה כדי להביא להפסקת עבודות השירות וRICTO יתרה העונש במאסר בפועל.

3. ניתן בזאת צו מבנן ואנו מעמידים את אביב בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 12 חודשים.

אביב מזוהר בזאת שככל שיפר הוראה כלשהיא מהוראות צו המבחן, יהא בית המשפט רשאי להטיל עליו במקום צו המבחן עונש נוסף בגין העבירות בהן הורשע בהליך זה, בהתחשב בכל עונש אחר שהוטל עליו

בהליך זה.

על שירות המבחן להמציא צו מבחן לבית משפט זה, והצו יובא לחתימת האב"ד.

4. כל שאר חלקו גזר דין של בית משפט קמא יעדמו בעינם ללא שינוי.

בעניינו של גיא [עפ"ג 61825-03-16] אנו מחליטים:

1. לדוחת את ערעורו של גיא, כך שהוא עליו לרצות 8 חודשים מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו מיום 14.12.2014 עד ליום 15.1.2015).

2. על גיא להתייצב לתחילה רצוי עונש המאסר בפועל בבית המעצר קישון, ביום ראשון 15.5.2016 עד השעה 10:00 בבוקר, או על-פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעודה זהות או דרכון. על המערער (גיא) בהתאם, את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומיפוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

3. עונש המאסר המותנה שהטיל בית משפט קמא עומד בעיננו ללא שינוי.

4. ככל שהממונה על עבודות שירות יורה על הפסקת עבודות השירות בת ארבעת החודשים (عونש שהוטל על גיא ב- ת"פ 15-03-40767) של בית משפט שלום קריית שמונה), והוא על גיא לרצות את יתרת התקופה הנ"ל במאסר מאחריו סוג וברית, כי אז תחול בעניינו של גיא הוראת סעיף 45(ב) של חוק העונשין.

מצירות בית-המשפט תמציא את העתקי פסק-הדין אל:

1. הממונה על עבודות שירות.

2. שירות המבחן למבוגרים, נפת עכו (יש להמציא את צו המבחן בעניינו של אב"ב לבית משפט זה).

3. שב"ס.

4. מצירות בית משפט השלום בעכו (ת"פ 14-12-60461).

ניתן היום, כ"ז בניסן תשע"ו, 5 Mai 2016, במעמד הנוכחים.

